

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/660/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112221263
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112221263.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a. s., Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, v konaní právne zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9-C1, proti odporkyni: M. M., nar. XX. XX. XXXX, t. č. n a neznámom mieste, v konaní zast. opatrovníčkou Tatianou Šimkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, o zaplatenie 50,50 €, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 12. 08. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/59/2013-60 zo dňa 17. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola odporkyni uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 35,88 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

V nenapadnutej časti, pokiaľ odporkyňa bola zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 € v lehote do troch dní. Odporkyňa bola zároveň zaviazaná v tej istej lehote nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 35,88 €.

V dôvodoch rozhodnutia okresný súd konštatoval, že odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa, na výzvu revízora sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Na základe uvedeného jej v zmysle § 8 zák. č. 514/2009 Z. z. vznikla povinnosť zaplatiť cestovné 0,50 € a prirážku vo výške 50 € (stonásobok základného cestovného). Odporkyňa dosiaľ vzniknutú pohľadávku neuhradila.

Súd poukázal na ust. § 760 OZ ako aj § 8 ods. 5, 6 zák. č. 514/2009 Z. z.

O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 1 OSP a zaviazal odporkyňu nahradiť ich navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech.

Súd uviedol: „Odporca si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 87,24 Eur, ktoré pozostávali z troch úkonov právnej služby (prevzatie zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie, písomné podanie na súd) za jeden úkon 16,60 Eur + režijný paušál 3 x 7,63 Eur + 20% DPH. Súď však náhradu trov za úkon právnej služby - pokus o zmier navrhovateľovi nepriznal, nakoľko ho nepovažoval za potrebný na účelné uplatňovanie práva navrhovateľa. Tento úkon nebol vykonaný v konaní pred súdom, ale pred jeho začatím a takýto úkon nie je ani podmienkou na uplatnenie práva na súde.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v plnej výške ani pokiaľ ide o zvyšné dva úkony právnej pomoci, ale ich náhradu znížil podľa § 150 ods. 2 OSP. Postupoval tak z dôvodu, že ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia za 2 úkony (vo výške 58,15 Eur vrátane režijného paušálu a DPH) sú vyššie ako žalovaná istina 50,50 Eur. Navyše v danom prípade sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, v ktorej sa mení len odporca, dopravný prostriedok a dátum, kedy došlo k porušeniu zákonných povinností cestujúceho (odporcu). Ide teda o právne a administratívne nenáročné opakované zastupovanie v konaní v obdobných sporoch. Súd na základe uvedeného považoval za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v prejednávanej veci trovy vo výške 35,88 Eur (súdny poplatok 16,50 Eur + 19,38 Eur ako tretina uplatnených trov právneho zastúpenia).

Proti rozsudku čo do výroku o povinnosti nahradiť trovy konania podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v časti rozhodnutia o trovách konania tak, že uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,24 € (tri úkony a 16,60 € plus DPH, plus 3 x režijný paušál a 9,16 €) a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odvolateľ nerozporoval, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor. Poukázal však na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a to uznesenie sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ktorý uviedol, že aj v konaní predmetom ktorého je drobný spor, musí súd vždy postupovať dôsledne podľa vyššie uvedených zásad, pretože ani v takých konaniach sa nezmenila rovnosť účastníkov konania (§ 1, § 18 OSP) a ústavné právo každého domáhať sa ochrany na súde a právo účastníka na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky). Nemožno preto nepriznať resp. znížiť len preto že ide o drobný spor len s poukazom na ust. § 150 ods. 2 OSP. Takýmto svojím postupom, ktorým súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie resp. absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie rozhodujúci význam, nepochybne odníma účastníkom možnosť konať pred súdom. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 6/2003, III.ÚS 119/2003, III. ÚS 74/2008) nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Navrhovateľ ďalej argumentoval, že súdna a aplikačná prax nevygenerovala rozsah neprimeranosti, ale tento nedostatok nemožno ospravedlniť tým, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlí akými úvahami sa riadil pri použití označeného ustanovenia OSP. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania a trov právneho zastúpenia a istiny.

Na základe vyššie uvedeného má odvolateľ za to, že ide o rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

V nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd sa v napadnutej časti v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku a v plnom rozsahu ho podržuje.

Senát odvolacieho súdu už viackrát vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že presvedčivosť a preskúmateľnosť rozsudku sa nedosiahne kvetnatým slohom a ani poňatím odôvodnenia ako

stručnejšej dizertačnej práce, ale jasným, v nevyhnutnej miere stručným a pochopiteľným výpočtom tých najzásadnejších momentov, ktoré vo svojom súhrne viedli súd k vydaní rozhodnutia. Súd v písomnom vyhotovení rozhodnutia má podľa zákona vyložiť všetky právne relevantné skutočnosti tak, aby v konečnom dôsledku bol rozsudok presvedčivý. Neznamená to, aby rozsudok bol presvedčivý pre účastníkov, jeho potencionálnych „čitateľov“, ale jednoducho aby bol jasný, zrozumiteľný a presvedčivý.

Pre účastníka môže byť rozsudok súdu z rôznych dôvodov nepresvedčivý, podľa neho nepreskúmateľný, alebo ho za takýto vyhlási v snahe spochybniť rozhodnutie súdu. Táto skutočnosť však nič nemení na situácii, či rozhodnutie súdu v skutočnosti presvedčivé a zrozumiteľné je alebo nie je.

Presvedčivosť nemožno chápať ako absolútnu kategóriu (že rozhodnutie každého presvedčí svojou vecnou správnosťou), ku ktorej sa v takto chápanom smere objektívne nemožno ani dopracovať, ale ako presvedčivosť výsledku intelektuálnej práce sudcu vyjadrenú ním v rozsudku. Ako logicky pochopiteľný celok, ktorého jadro tvoria čiastkové skutkové zistenia urobené z riadne vykonaných dôkazov logicky ústiacich na záver o zistenej skutkovej podstate prípadu, ktorá bola sudcom podrobená právnej kvalifikácii a ktorá vyústila v podradení takto zisteného skutku pod sudcom vyhľadajú právnou normu, alebo ním prijatý záver, že takáto norma nájdená nebola a preto k subsumpcii resp. aplikácii nebolo možné pristúpiť.

V spornom prípade súd vysvetlil akými úvahami sa riadil pri znížení rozsahu náhrady trov konania používajúc ust. § 150 ods. 2 OSP. Nie je potrebné, aby súd vysvetľoval, že trovy konania musia predstavovať určitý násobok žalovanej alebo priznanej istiny, aby išlo o neprimeranosť. Pri rozhodovaní sudca musí zohľadňovať aj osobitosť každého prípadu. Na vysvetlenie použitia ust. § 150 ods. 2 OSP považuje však odvolací súd za vhodné poznamenať.

K zavedeniu ods. 2 k § 150 sa pristúpilo vzhľadom na nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Preto sa pristúpilo k možnosti zníženia neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach trovy konania často predstavujú vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, pričom cieľom súdnych konaní v takýchto sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

V nenapadnutej časti krajský súd nemohol rozsudok súdu prvého stupňa preskúmať a tento zostal nedotknutý.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.